

Færøerne bliver medlem af vedkommende fællesskab. Og selvfølgelig, hvis man gerne vil det, så må man da i hvert fald kunne finde ud af, om det kan lade sig gøre, selv om udenrigsministeren ikke synes, det har relevans i forhold til Færøerne. Det kan vi selv så i hvert fald prøve på at beslutte os til på et tidspunkt.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning og derefter hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Nu bemærkede jeg jo, at statsministeren roste den socialdemokratiske ordfører for at have fremhævet ét punkt i regeringsgrundlaget, nemlig at der skal laves en analyse af regionalpolitikken, og det synes jeg for så vidt er meget godt. Men jeg har i den anledning et meget konkret spørgsmål, og hvis ikke statsministeren vil besvære sig med at besvare mit spørgsmål, så må jeg tage til indtægt, at det, jeg så spørger om, er en realitet.

For jeg er sådan set helt enig i, at det ikke handler om, at regionerne skal udvikle sig ens, men jeg vil så blot spørge om, om ikke forudsætningen for udviklingen nødvendigvis er, at man har ens vilkår. Hvis ikke statsministeren vil svare mig, så vil jeg tage det som udtryk for, at det er et bekræftende svar, altså at regionerne skal have ens vilkår for at kunne udvikle sig.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bad under debatten om at få en forklaring på de udtalelser vedrørende veto retten, som statsministeren er kommet med; de løfter, statsministeren har givet befolkningen undervejs frem til den 28. september. Jeg må desværre konstatere her ved debattens afslutning, at vi ikke har fået noget svar, og at regeringen agter at vedtage – sammen med Venstre og De Konservative, formoder jeg – et forslag til vedtagelse her i aften, som åbner for, at regeringen har mandat til at fravige de løfter, som blev givet under folkeafstemningen; kategoriske løfter om, at man ikke ville være med til at afskaffe veto retten på social- og arbejdsmarkedsområdet og på områder, der havde betydning for velfærden i Danmark. Det må vi konstatere.

Jeg tror, at hvis statsministeren bruger det mandat, som han nu har fået, til at løbe fra de løfter, som han har givet i valgkampen, så vil

statsministeren og hans regering blive overordentlig hårdt straffet af vælgerne ved det næstkommende folketingsvalg. Jeg kan ikke forestille mig andet.

Jeg vil give statsministeren det indstændige råd, at han aldrig nogen sinde drømmer om at bruge det mandat, som han desværre har søgt og fået her i dag af Folketinget.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til anden runde, og i anden runde har jeg fru Ulla Tørnæs, hr. Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen.

Ulla Tørnæs (V):

Hvorfor står jeg egentlig her, startede statsministeren med, med reference til Ulf Pilgaard, ja, jeg kunne såmænd også spørge mig selv om, hvorfor statsministeren af og til står på Folketingets talerstol, men o.k.

Lad mig starte med at kvittere for de pæne ord, som statsministeren trods alt havde om mit indlæg om europapolitikken, det er jeg selvfølgelig glad for. Men så slutter også min glæde, for statsministeren forsøgte igen at afspore hele debatten om sundhedspolitikken og det, som Venstre har foreslået.

Vi er faktisk meget optagede af at sikre, at sundhedsvæsenet kommer til at fungere så godt som overhovedet muligt. Det er præcis derfor, at vi har afsat 1,5 mia. kr. til at give sundhedssektoren en saltvandsindsprøjtning. Det er bestemt ikke nogen kritik af det sundhedsfaglige personale, hverken læger, sygeplejersker, portører eller andre, men det er nærmere en kritik af den måde, vi har valgt at opbygge vores sundhedssystem på. Og vi er som sagt meget optaget af at få fjernet ventelisterne eller få dem nedbragt. Og vi husker tydeligt, hvordan statsministeren i sin åbningstale vist nok i 1993 sagde, at ingen patient skulle vente mere end 3 måneder på behandling. Lad mig minde om, at i 1993 ventede i gennemsnit 31 pct. af samtlige patienter mere end 3 måneder. I 1998 er det tal vokset til 32 pct. Så man må nok sige, at regeringens succesrate på det her område kan ligge på et meget, meget lille sted.

Så må jeg for andet år i træk konstatere, at statsministeren ikke har forstået eller måske nærmere ikke gidet sætte sig ind i, hvad der er Venstres forslag, når vi taler om børnepasning. Hvorfor i alverden skal mødrene gå hjemme ved kødgryderne, sådan som statsministeren antyder det, blot fordi man vælger et andet til-